

at kaste dem bort og lægge en Del af Skattebyrden over paa de Ting, som ere skabte ved menneskeligt Arbejde.

Efter at det ærede Medlem har udtalt sig saaledes, skulde man tro, at han vilde have sagt: Derfor giver jeg min varmeste Tilslutning til Indenrigsministerens Forslag om at standse denne Afvikling af Hartkornsskatter ved en Overgang til Ejendomsskyld. Men det siger det ærede Medlem ikke, tværtimod advarer han paa det stærkeste imod at gaa bort fra dette forholdsvis retfærdige Skattegrundlag og gaa over til Ejendomsskyld. Han siger blandt andet, at han er rigtig godt tilfreds med den nuværende Ejendomsskyld. Jeg maa altsaa gaa ud fra, at han alligevel til Trods for Hartkornsskatternes Godhed anser den nuværende Ejendomsskyld for en endnu bedre Beskatningsmaade. Og hvad er det saa, han fremhæver som en Fordel ved Ejendomsskylden? Det er dette, at den rammer Byejeendomme, Ejendomme ved Stationer og lignende, og derved letter Landbrugets Skattebyrde. Det var netop det, han ankede over med Hensyn til Hartkornsskatten, at den ikke gjorde det, og denne Mangel ophæves nu ved Ejendomsskyldens Indførelse. Man forbavses derfor over senere hen at læse i det ærede Medlems Tale følgende angaaende Ejendomsskylden i Byerne: „Om man skal gaa til at ophæve denne Tilladelse, saa der ikke gaas videre ad den Vej med Overgang fra Hartkorn til Ejendomsskyld, tør jeg ikke udtale noget om.“ Det ærede Medlem talte nemlig om; at Ejendomsskylden indført i Byerne virkede til at forringe Byejeendommenes Værdi. Det var en stor Uret overfor Ejerne af disse Ejendomme, og for at ophæve denne Uret overvejede det ærede Medlem, om man ikke burde gøre det Skridt at lade være at opkræve kommunal Ejendomsskyld i Købstæderne. Det forekommer mig at være et ganske nydeligt Kredsløb. Først siger man: Hartkornsskatterne tyngte for stærkt paa Landet, derfor skulle de lægges over paa Byerne. Saa laver man Ejendomsskylden for at faa Skatten lagt over til Byerne, og gennemfører det til Dels eller er ved at gennemføre det paa Landet — og ogsaa i Byerne —, saaledes at de store Godsejere, Grever, Baronier, Herremænd, Proprietærer faa Lettelse i Skattebyrderne til Skade for alle mindre bemidlede paa Landet. Denne Udvikling giver det ærede Medlem sin Tilslutning, men saa siger han samtidig: Skulle vi ikke lade være at lægge Skatten over paa

Byerne i Fremtiden? Saa vilde vi altsaa faa den Udvikling, at de største Jordejere paa Landet og Grundejerne i Købstæderne faa en Skattelettelse, som er væltet over paa de mindre bemidlede paa Landet og paa Arbejderklassen og andre ikke grundejende Folk i Byerne. Dette er ikke Samfundspolitik, det er i allerhøjeste Grad Klassepolitik, som det ærede Medlem gør sig til Talsmand for. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke er til Stede i Dag, det kunde have været interessant at høre, hvorledes han vilde forsvare en saadan Opfattelse af Spørgsmaalene.

Det ærede Medlem kom derefter ind paa en lang Udvikling over Spørgsmaalet, hvad der ligger til Grund for Kravet om Standsning af Hartkornsskatternes Overgang til Ejendomsskyld, og kom ind paa nogle svævende Betragtninger over Jordspørgsmaalet, Grundværdiskatten, Henry Georges Teorier og alt dette, og det ærede Medlem kørte saadan omkring, at jeg tror, at hverken han selv eller noget andet Medlem i denne Sal forstod noget deraf. Det vil derfor være haabløst for mig ved denne Lejlighed, som jo for Resten heller ikke særlig indbyder til Diskussion om dette Spørgsmaal, at søge at gendrive det ærede Medlem. Jeg skal ikke komme dybere ind paa Spørgsmaalet. Vi vide alle, at naar den højtærede Indenrigsminister har foreslaaet denne Standsning af Hartkornsskatternes Overgang til Ejendomsskyld, er det, fordi han vil undersøge et nyt Skattegrundlag, og dette vide vi alle er Grundværdien. Det er i Virkeligheden Spørgsmaalet, om vi ikke skulle vende tilbage til de gamle Hartkornsskatter under fuldt moderne Former. Det vide alle Medlemmer i denne Sal. Derved komme vi til Spørgsmaalet: Hvad er Grundværdibeskatningen? Men jeg mener, som sagt, ikke, at Lejligheden nu særlig egner sig til at komme ind paa en Realitetsdebat om dette Emne, og skal ikke fordybe mig videre i det, saa meget mindre som jeg ved Finanslovens første Behandling udtalte mig forholdsvis udførligt om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem sagde ogsaa følgende: „Man kan ikke faa en ens Beskatning af Jord gennem et Skattesystem.“ Jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem, paa hvilken Maade man skal faa en Beskatning af Jord overhovedet uden netop gennem et Skattesystem, det er en fuldstændig Gaade. Senere siger det ærede Medlem: Den eneste Maade, hvorpaa det kan ske, er „ved Lov